

Houbařská sezona

Tak už zase rostou. Ne nadarmo se říká, že co Čech, to houbař. Občas uváděná množství hub, které prý odneseme z lesa, se pohybují v desítkách tisíc tun ročně. Teď to vypadá, že budeme moci zase povolit otěže své vášni.

Co vám tedy hygienik může doporučit, než vyrazíte na houby?

Důležité je, do čeho budete houby sbírat. Nejvhodnější jsou samozřejmě proutěné košíky, kde se houby nezapaří a neotlačí a zůstávají hezké. Pokud košík nemáte, dá se nouzově použít plátěná taška, nebo síťovka. Nevhodné jsou igelitové tašky a sáčky, případně plastové kbelíky, kde se houby slepí a zapaří.

Taky je důležité houby řádně očistit hned na místě od zbytků hlíny a jehličí, houby napadené larvami hmyzu vykrájet a z lesa domů odnášet pouze houby nečervivé. Pokud to v lese neuděláte, za několik hodin vám v teplém počasí houby v košíku zcela zčervaví a doma jich podstatnou část budete muset vyhodit.

Po návratu z lesa domů houby co nejdříve zpracujte a nenechávejte je například ležet nějakou dobu venku na slunci. I ve zdánlivě „zdravých“ houbách se mohou nacházet vajíčka a larvy hmyzu. Pokud jim dáte čas, spolehlivě váš úlovek za pár hodin znehodnotí.

Co budeme sbírat. Samozřejmě pouze houby, které spolehlivě znáte. Existují houbaři, kteří v lese doslova narvou plné košíky hub, aby jim je pak znalejší houbař z košíku vyházel. Často na kraji lesů nalezneme celé hromady například Hříbu žlučnicku, které si někdo v lese spletl s praváky a pak je u auta vysypal. Některé druhy hub mohou být při záměně zvlášť nebezpečné. Například záměna Muchomůrky zelené za lesní žampiony, kde hrozí až smrtelné otravy, nebo záměna jedlé a výborné Muchomůrky růžovky za jedovaté druhy muchomůrek. V poslední době se množí i záměny mezi jedlými a jedovatými druhy bedel.

Pokud najdete houby, které neznáte, stačí vzít 2 – 3 plodnice, tentokrát celé včetně třeně (nožičky), aby vám je později mohl někdo spolehlivě určit. V košíku si je uložte tak, aby se vám nepletly s těmi, které znáte.

Některé druhy hub, které jsou obecně považovány za jedlé, doporučuji v létě raději nesbírat. Například známý Hřib žlutomasý (babka), bývá v teplém počasí skoro vždycky červivý, nebo porostlý plísní a proto ke konzumaci nevhodný.

Nejvíce hub roste při kraji lesa a v hustém podrostu. Musíte tedy při sběru počítat i s rizikem přísátí klíštěte a po návratu z lesa případně nalezená klíšťata co nejdříve odstranit.

A ještě něco o chování v lese. Správný houbař se chová tak, aby nikdo nepoznal, že v lese na houby byl. Houby opatrně vydlobne ze země a vzniklý otvor zakryje, aby podhoubí nevysychalo. Vykrájené zbytky hub po sobě uklidí třeba do starého pařezu a nenechává je povalovat volně v lese. A už vůbec nerozkopává neznámé a jedovaté houby, pokud na ně narazí. Po podobných nájezdech některých houbařů se lesy dlouho vzpamatovávají. Takto zdevastovaný les pak svědčí o vztahu některých z nás k přírodě a k životnímu prostředí. Naopak odměnou za správné chování v lese bude, že vaše „místa“ zůstanou dlouhou dobu spolehlivá a houby na nich pravidelně najdete.

Takže závěrem přejeme všem houbařům bohaté úlovky a hezké zážitky z pobytu v přírodě.

